

Het sprookje van het geluk

.....
HET SPROOKJE VAN
HET GELUK

Naar een schilderij van
Emil Czech.

.....

geloof in het sprookje van het geluk, het sprookje, dat toch eigenlijk geen sprookje is, maar werkelijkheid.

Zal Doornroosje gewekt worden? Zal het multje passen? Misschien.

Maar het geluk is er, het geluk is te bereiken. Zoo waarachtig als ze er zelf is, haar hart klopt van verwachting, zóó waarachtig als het leven is in haar, zoo waarachtig is er het geluk, zoo zeker is het te bereiken.

Er is een verhaal van een paradijs, dat verloren ging, van een leven in louter geluk, dat verdween door de zonde en schuld van den mensch. Maar er is ook een verhaal van het herwonnen paradijs, waarin zonde en dood en verdriet en tranen niet

meer zullen gevonden worden.

Het „misschien”, dat de oudere zuster wel zeer vaak uitspreekt, is onlosmakelijk verbonden met een zeker weten.

Hoe het ook komen zal, wat ook zal blijken tot de sprookjes te behooren, die nooit werkelijkheid zullen worden, er is een zeker weten, dat alle bange twijfel stilt en dat in kalme overgegevenheid wachten doet op de bestieringen Gods.

Wie Hem laat waken en lot en leven in Zijn hand geeft, kan ook in de jaren der jonkheid, als de toekomst nog zoo onzeker schijnt en zoo ongewis, kalm en rustig zijn en, kinderlijk en eenvoudig, naast het „misschien”, vertrouwend het „zeker” zetten.

K.